

Kúria
végzése

Az ügy száma:	Bfv.II.17/2026/11.
A határozat szintje:	felülvizsgálat
A tanács tagjai:	Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke Dr. Metzing Márton, előadó bíró Dr. Somogyi Gábor, bíró Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	tanácsülés
Az ülés napja:	2026. június 11.
Az ügy tárgya:	emberölés büntettének kísérlete
Terhelt:	...
Elsőfok:	Miskolci Törvényszék, 5.B.27/2024/36., ítélet, tárgyalás, 2024. november 12.
Másodfok:	Debreceni Ítéltábla, Bf.III.72/2025/18., ítélet, nyilvános ülés, 2025. június 12.
Harmadfok:	-
Az indítvány előterjesztője:	a terhelt
Az indítvány iránya:	a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Miskolci Törvényszék 5.B.27/2024/36., illetve a Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.72/2025/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 14.000 (tizennégyezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Miskolci Törvényszék a 2024. november 12-én kihirdetett 5.B.27/2024/36. számú ítéletével a terheltet emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) és f) pont], rongálás bűntette [Btk. 371. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és 2 rendbeli rongálás vétsége [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt halmozati büntetésül 14 év, fegyházban végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt a kiszabott szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a terhelttel szemben a Szerencsi Járásbíróság 4.Bpk.195/2021/2. számú büntetővégzésével kiszabott 6 hónap börtönfokozatú szabadságvesztés végrehajtását. A terheltet az ellene okirattal visszaélés vétsége [Btk. 346. § (1) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[2] Az ellentétes fellebbezések folytán eljáró Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2025. június 12-én meghozott Bf.III.72/2025/18. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a terhelt rongálás bűntetteként minősített cselekményét rongálás vétségeként [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] minősítette. Az okirattal visszaélés vétsége miatti felmentő rendelkezést mellőzte. A szabadságvesztés tartamát 10 évre enyhítette, egyebekben pedig a törvényszék ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítélettel megállapított tényállás lényege a következő:

– A terhelt és a sértett település 1-i lakos 2015-től érzelmi kapcsolatban álltak egymással, de élettársi viszonyt nem alakítottak ki, kapcsolatuk utolsó három évében a terhelt italozó életmódjából fakadóan gyakoriak voltak köztük a veszekedések, amely miatt kapcsolatuk többször is megszakadt, így 2023. február 16. napját megelőzően is.

– 2023. február 16. napján az esti órákban a terhelt település 2-ön, ma már pontosan meg nem állapítható mennyiségű és minőségű szeszesitalt, valamint kábítószer tartalmú kristályt fogyasztott. Ugyanezen az estén a terhelt a cím 1 szám alatt található dohánybolt előtt tartózkodott az utcán, ahol megpróbált szóba elegyedni a dohánybolt előtt, az utcán tartózkodó a dohánybolti alkalmazottal, majd elővette nemi szervét és önkielégítő mozdulatokat végzett.

– 2023. február 17. napján hajnali 1 óra 30 percet megelőző, ma már pontosan meg nem állapítható időpontban a terhelt ittas, bódult állapotban megjelent a település 1, belterület, helyrajzi szám alatti, természetben a cím 2 szám alatt található családi házas ingatlannál, amely $\frac{1}{2}$ arányban néhai idősebb sértett 2, $\frac{1}{2}$ arányban sértett 3 tulajdonát képezte. A házban lakott és ebben az időpontban is bent tartózkodott sértett 1, az ő nagykorú fia, sértett 4, valamint édesapja, néhai sértett 2 és édesanyja, sértett 3.

– A terhelt a nyitott kiskapun bement az ingatlanra, majd a bejárati ajtón kopogott, amit néhai idősebb sértett 2 kinyitott, mivel azt hitte, hogy valamelyik fia jött hozzájuk. A terhelt bement a bent tartózkodók akarata ellenére a házba és sértett 1-et kereste, akivel mindenáron beszélni akart. Sértett 1 ekkor a fia, sértett 4 utcafrontra néző szobájában tartózkodott, a terheltet nem engedte be a szobába, ennek érdekében belülről fogta az ajtót, és többször kijelentette, hogy nem akar vele beszélni, illetve közölte vele, hogy távozzon. Sértett 3 is határozottan felszólította a közlekedőben tartózkodó terheltet arra, hogy hagyja el a házat, aki vonakodott elindulni, ezért sértett 3 megfogta a terhelt vállát-karját és kitolta őt a bejárati ajtón, amelyet azonnal becsukott és kulcsra zárt annak érdekében, hogy nehogy ismét bemenjen a házba.

– Ezután a bent tartózkodók elalváshoz készülődtek, így néhai idősebb sértett 2 és sértett 3 a garázshoz közelebb eső, a beépített teraszról kialakított szobájukba húzódtak vissza, lefeküdtek és tévét néztek, míg sértett 1 és sértett 4 utóbbi szobájában, a ház túlsó, utcafronti oldalán lévő szobában szintén lefeküdtek és normál hangerőn tévét néztek. Ebből a helyiségből nem lehetett rálátni a ház túloldalán lévő gépkocsitárolóra.

– A terhelt azonban nem hagyta el az ingatlan udvarát, ott a bent tartózkodók számára érthetetlenül mondott valamint, majd a nyitott gépkocsitárolóhoz ment, a benne parkoló és sértett 5 tulajdonát képező forgalmi rendszám 1, Peugeot 206 típusú személygépjármű bal első ajtaját kinyitotta, majd a nála lévő, folyamatos lánggal égő öngyújtót meggyújtotta, azt másodpercekig a személygépjármű bal első ülésének plüss kárpittal borított fejtámlájához tartotta és ily módon felgyújtotta azt, majd a személygépkocsi bal első ajtaját nyitva hagyva eltávozott a helyszínről. Az időjárás ekkor szélcsendes, nyugodt, csapadékmentes, a külső hőmérséklet -4 Celsius fok volt.

– Néhai idősebb sértett 2 és sértett 3 meghallották a személygépkocsi ajtajának nyikorgását, amely gyanússá vált számukra, majd már a tűz pattogását is hallva a hátsó ajtón át az udvarra mentek, ahol látták, hogy a gépkocsitárolóban álló Peugeot típusú gépjármű lángol. Sértett 3 visszasietett és szólt lányának, sértett 1-nek és az unokájának, sértett 4-nek – akik a szoba elhelyezkedése, a gépkocsitárolótól való távolsága, és a tévé hangja miatt abból semmit nem észleltek –, hogy a terhelt felgyújtotta az autót, ezért hagyják el a házat. Erre valamennyien kimenekültek a házból, ám közben sértett 4 magára vette a kabátját és 1 óra 37 perc 25 másodperckor még a ház folyosójáról tárcsázta a 112 segélyhívót azzal, hogy a terhelt felgyújtotta a gépjárműveiket. Sértett 1 1 óra 37 perc 34 másodperckor szintén telefonált a segélyhívó központ felé, és bejelentette, hogy nagy lánggal ég a garázs, két autó ég, a volt barátja gyújtotta fel.

– A tűzoltók kiérkezését megelőzően a sértettek – ma már pontosan meg nem állapítható, hogy ki és hány alkalommal – visszamentek az ingatlanba azért, hogy értékeiket mentsék. Édesanyja értesítésére rövid időn belül – de még a tűzoltók kiérkezése előtt – a helyszínre érkezett ifjabb sértett 5, aki annak ellenére, hogy már a ház tetőszerkezete is lángra kapott, bement a házba és onnan kihozott két gázpalackot. A tűzoltók 1 óra 49 perc 43 másodperckor érkeztek a helyszínre és 1 óra 53 perc 50 másodperckor rögzítették, hogy a tűz áterjedt a családi ház tetőszerkezetére is. A tűzoltók az oltást három vízsugárral végezték, amelynek során további egy gázpalackot hoztak ki a házból.

– A garázsban lévő autókban a benzin kifolyt – ezért a gépjárművek robbanása nem következett be – és belobbant. A garázsban ma már pontosan meg nem határozható számú gumiabroncsot, járműalkatrészt, szerszámgépet és egyéb használati tárgyakat is tároltak, amelyek a tűz miatt használhatatlanná váltak. A tűz következtében teljesen kiégett a 294.000 forint értékű, sértett 5 tulajdonát képező forgalmi rendszám 1 Peugeot 206 típusú személygépkocsi és a 355.000 forint értékű, sértett 4 tulajdonát képező forgalmi rendszám 2 Ford Mondeo típusú személygépkocsi. A tűz áterjedt a 2.800.000 forint értékű lakóház tetőszerkezetébe, amelynek mintegy 40%-a megrongálódott, míg a 175.000 forint értékű fa szerkezetű garázs megsemmisült. A ház tetőszerkezetének helyreállítási költsége 300.000 forint, így a két ingatlanban mindösszesen 475.000 forint kár keletkezett. Néhai idősebb sértett 2 és sértett 3 nem rendelkeztek lakásbiztosítással. E károk nem térültek meg.

[4] A tűz szándékos emberi közreműködés által, gyújtogatás útján jött létre. Az első tűzjelzés ideje 2023. február 17. napján 1 óra 37 perc 25 másodperc volt. Aközött, hogy a terhelt az ingatlant elhagyta és a tűzjelzés megérkezett, 2-7 perc telt el.

[5] A szándékos gyújtogatás következtében keletkezett tűzzel érintett épületben tartózkodó négy személy, amennyiben a tűzoltási tevékenység nem következik be, közvetlen életveszélybe került volna a tűz következtében. Tekintettel arra, hogy amennyiben az épületen belül zárt tűz alakul ki és az épület belső tere füsttel telítődik, abban az esetben az épületen belül tartózkodó személyek közvetlen életveszélybe kerülnek, illetve amennyiben az épületen belülrre áterjed a tűz, az épületen belül tartózkodó személyek a keletkezett égéstermékek (füst, hő) következtében menekülésükben korlátozva lettek volna. A közvetlen életveszély bekövetkeztét a tűznek az ébren lévő néhány idősebb sértett 2 és sértett 3 általi gyors észlelése

és cselekvése csökkentette azáltal, hogy azonnal szóltak a tüzet nem észlelő sértett 1-nek és sértett 4-nek, így mindannyian időben el tudták hagyni a lakóházat, amelyre a tűz gyorsan és általuk megállíthatatlanul áterjedt, és nyomban értesítették a tűzoltóságot.

[6] A 2023. február 16-án elkövetett cselekményei miatt a terhelt a Szerencsi Járásbíróság a 2024. május 27-én kelt és ugyanakkor jogerős 10.B.108/2024/10. számú ítéletével szeméremsértés vétsége és kábítószer fogyasztásával csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából, megszerzésével, tartásával elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt – halmazati büntetésül – 90 nap elzárásra ítélte

[7] II. 1. A jogerős ítélet ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a felülvizsgálat alapjaként szolgáló törvényi ok megjelölése nélkül.

[8] Indítványában vitatta a terhére rótt cselekmény emberölés büntettének kísérleteként történő minősítését, hangsúlyozva, hogy a sértettek időben észlelték a keletkezett tüzet, ezért még azelőtt elhagyták a lakóházat, hogy a tűz oda áterjedt volna. Ezt az eljárás során kihallgatott tanúk is alátámasztották. Ha pedig a sértettek a tűz áterjedését megelőzően távoztak a házból, akkor életveszélyben sem lehettek, ezért – az indítványozó álláspontja szerint – a minősített emberölés büntettének kísérlete sem valósulhatott meg.

[9] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.93/2026/2. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát alaptalannak tartotta.

[10] Megítélése szerint a terhelt felülvizsgálata a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában írt törvényi ok alapján bírálható el, mert az tartalma szerint az egymással alaki halmazatban álló bűncselekmények egyikének, az emberölés büntette kísérletének megvalósulását vitatja, ezzel párhuzamosan törvénysértő – a fennmaradó bűncselekmény miatt kiszabható büntetési tételkeret felső határát meghaladó – büntetés kiszabását állítva.

[11] Az irányadó tényállás áttekintését követően azonban a cselekmény emberölés büntettének kísérleteként történő minősítését nem értékelte törvénysértőnek. Az EBH 2007.1583. számon közzétett eseti döntés elvi tartalmát idézve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a terhelt a gépkocsik felgyújtásával olyan cselekményt kezdett meg, amely közvetlenül megteremtette más személy élete kioltásának reális lehetőségét. A sértettek jelenlétéről tudomással bírva ugyan – elsődlegesen – valóban a járművek megsemmisítésére törekedett, de ez okszerűen maga után vonhatta volna a teljes lakóépület leégését, amely csak azért nem következett be, mert a kései időpont ellenére a sértettek még nem tértek nyugovóra. A terhelt beszámítási képességének teljessége mellett elvárhatóan tudomással bírt róla, hogy a lakóingatlan közvetlen közelében okozott tűz áterjedhet az épületre, az abban tartózkodó személyek pedig az így keletkezett tűzben, illetve az égéstermék mérgező hatása miatt életüket veszíthetik. A terhelt azonban – az átirat szerint – a felismert következmények elhárítása érdekében a helyszínt elhagyva semmilyen intézkedést nem tett, így a lehetséges következményekbe – eshetőleges szándékát igazolva – belenyugodott. Felelősségének alapja tehát az, hogy a tűz meggyújtását követően a folyamat már nem uralható, így a sértettek potenciális – de kétségkívül távoli – halála az elkövetési magatartással összefüggésben következett volna be. A terhelt a súlyosabb következmények miatti felelősség alól kizárólag akkor mentesülhetett volna, ha a lehetséges eredmény elhárításában pl. a sértettek értesítésével maga is közreműködik.

[12] A 3/2013. Büntető jogegységi határozatot idézve amellet érvelt, hogy a tűz okozása általában ölési szándékra enged következtetni, a tűzhalál pedig mindig különös kegyetlenséggel elkövetett emberölésként minősül, amely a BH 2001.255. számon közzétett eseti döntés alapján eshetőleges szándékkal is megvalósítható. Mivel pedig az ingatlanban négy személy is tartózkodott, ezért a több ember sérelmére elkövetés is megállapítható.

[13] A kifejtettek fényében nem látta alaposnak a törvénysértő minősítésre történő indítványbeli hivatkozást, ezért indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[14] 3. A védő a Legfőbb Ügyészség átiratára észrevételt tett, amelyben maga is vitatta a cselekmény minősítésének helyességét.

[15] Okfejtése szerint az eshetőleges szándék fennállásához az szükséges, hogy a terhelt előre lássa a halálos eredmény konkrét és reális lehetőségét, és azt elfogadja, abba belenyugodjon. A terhelt célja azonban csak a gépkocsik felgyújtása volt, amelyhez képest az ingatlan felgyulladás csupán a terhelt által előre nem látott következménynek tekinthető. A veszély ráadásul nem volt azonnali és elháríthatatlan, mert a bent tartózkodók a tüzet észelve kimenekültek. Meglátása szerint a terhelt csak „az általános veszélyhelyzet lehetőségével számolt”, azonban „konkrét személyek halálával” nem. A tűz okozása továbbá nem teszi automatikusan ölési cselekménnyé az ítéletben írt terhelti magatartást, az inkább nagyon elleni, illetve közveszélyt okozó cselekményként értékelhető.

[16] Indokai alapján a terhelt felülvizsgálati indítványának megfelelő határozat hozatalára tett indítványt.

[17] **III.** A felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[18] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[19] A terhelt nem jelölte meg a felülvizsgálat alapjaként szolgáló törvényi okot, ezért a Kúria az indítványt a tartalma alapján vizsgálta meg. A beadványok, nyilatkozatok elbírálásának alapvető rendező elve szerint azokat soha nem a megnevezésük, hanem mindenkor a tartalmuk szerint kell megítélni. Az indítvány tartalma szerint pedig a terhelt amellettt érvelt, hogy az emberölés büntetnének kísérlete nem róható a terhére.

[20] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, míg a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) első fordulatában, valamint a c) pontban foglalt felülvizsgálati ok beálltának első feltétele a cselekmény törvénysértő minősítése.

[21] A rendkívüli perorvoslat folytán eljáró Kúria által hozandó döntés szempontjából alapvető jelentőségű, hogy a felülbírálat alaki (a terhelt által egy cselekménnyel megvalósított) vagy anyagi (a terhelt több, elkülönülő cselekményét magába foglaló) halmazatban álló bűncselekményekre terjed ki. A törvénysértő felmentés, eljárásmegszüntetés és a bűnösség megállapítása kizárólag az anyagi halmazatban álló bűncselekmény kapcsán jelent felülvizsgálati okot. Ezzel szemben az alaki halmazatban álló bűncselekmény esetében valójában egyazon magatartás jogi értékelésének változatairól, ekként minősítésről van szó. Éppen ezért az ilyen jogi értékelés (illetve annak megléte vagy hiánya miatti kifogás) helyesen a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja, és nem az (1) bekezdés a) pontja szerint képezheti felülvizsgálat tárgyát [BH 2017.109.I. (Bfv.III.933/2016/6.)]. Ez azt jelenti, hogy az alaki halmazatban álló bűncselekmények eltérő megítélése nem eredményez a bűnösség kérdésében eltérő döntést, csupán a megállapított cselekmény eltérő minősítését [EBH 2018.B.27.IV. (Bhar.I.690/2018/12.), BH 2019.73.], ami – a döntés irányának függvényében – sem felmentő, sem bűnösséget megállapító ítélet hozatalát nem vonhatja maga után.

[22] A jelen ügyben a terhelt terhére megállapított valamennyi bűncselekmény alaki halmazatban áll, mert azok a terhelt egyazon magatartását rendelik büntetni, e magatartás

eltérő következményei (a sértettek vagyonában okozott következmények, illetve a vagyoni károsult sértettektől részben eltérő sértettek életét, testi épségét potenciálisan veszélyeztető következmények) szerint differenciáltan. Azaz, a terhelt nem a bűnösségének megállapítását, hanem a cselekmény törvénysértő minősítését kifogásolta, az indítvány értelme szerint azzal a céllal, hogy a Kúria a magatartását kizárólag 3 rendbeli rongálásként minősítse.

[23] A hatályos törvény alapján a Be. 649. § (1) bekezdés b) és c) pontjában írt felülvizsgálati ok szempontjából a jogerős ítélettel elbírált cselekmény törvénysértő minősítése a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükséges, de nem elégséges feltétele. A felülvizsgálati ok ugyanis a törvénysértő minősítés mellett is csak akkor áll be, ha a jogerős ítélettel kiszabott büntetés a törvényes minősítéshez tartozó büntetési tételkereten kívül esik [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont első fordulat], avagy azon belüli ugyan, de a törvényes minősítés mellett a jogerős ítéletben alapul vett minősítéshez tartozó büntetési tételkerettől eltérő büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe [Be. 649. § (1) bekezdés c) pont].

[24] Az indítványozó terhelt érvei szerint a cselekmény kizárólag a – halmazati büntetésként [Btk. 81. § (1)-(3) bekezdés] – három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett 3 rendbeli rongálás vétségeként [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] értékelhető, amely mellett a jogerős ítélettel kiszabott 14 év szabadságvesztés már a helyesnek vélt minősítéshez tartozó büntetési tételkereten kívül esne. Erre tekintettel a felülvizsgálati indítvány a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjának első fordulatában írt törvényi ok alapján szorul elbírálásra.

[25] 2. A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[26] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálati eljárásban nem csupán a jogerős ítéletben írt tényállás támadhatatlan, de az a mérlegelő tevékenység is, amely e tényállás megállapítására vezetett. Ebből következően a felülvizsgálat során a felmerült bizonyítékok felülmérlegelésére vagy az ítéleti tényállás megalapozatlanságát (így felderítetlenségét) érintő következtetések levonására, eltérő tényállás megállapítására az eljárási törvény nem biztosít lehetőséget.

[27] Ez azt is jelenti, hogy az indítványozó teljességgel feleslegesen utalt indítványában azon bizonyítékokra, amelyek igazolják, hogy a sértettek még a tűz áttérjedését, a közvetlen életveszély kialakulását megelőzően elhagyták a lakóházat. A felülvizsgálati indítványban bármilyen bizonyíték tartalmának idézése, értékelése, mérlegelése minden esetben – fogalmilag – szükségtelen. Ha ugyanis e bizonyíték tartalma (amint a jelen esetben is) az ítéleti tényállással egybecsengő, úgy a jogi következtetések levonására maga az irányadó tényállás közvetlenül hivatkozható; ellenben a jogerős ítéleti tényállással ellentétes, vagy a tényállásban nem szerepeltetett tényekről számot adó bizonyíték figyelembevétele a Be. 659. § (1) bekezdésében írt törvényi rendelkezések folytán nem lehetséges.

[28] Az irányadó tényállásban rögzített életbeli tények szem előtt tartásával kell tehát a terhelt felülvizsgálati indítványa alapján a Be. 659. § (5) bekezdésében írt felülbírálatot elvégezni.

[29] 3.1. Nem kétséges – indítványában maga a terhelt sem kísérelte meg cáfolni –, hogy a sértettek által lakott lakóház toldalékaként kialakított gépkocsitárolóban elhelyezett gépkocsik meggyújtásával okozott tűz áttérjedhet a toldaléképületre és a lakóházra is. Ez az adott

esetben ténylegesen meg is történt. Az pedig vita tárgyát sem képezheti, hogy az égő lakóépületben tartózkodó személyek halála – menekülésük vagy kimenekítésük hiányában – elkerülhetetlen.

[30] A terhelt a magatartásával tehát olyan okfolyamatot indított el, amely objektíve alkalmas volt az okfolyamat megindításakor (a tűz meggyújtásakor) a lakóházban tartózkodó személyek életének kioltására. Ez megkérdőjelezhetetlen. Ezzel tehát a terhelt a bűncselekmény tárgyi oldalán az elkövetési magatartást teljes egészében kifejtette.

[31] 3.2. Az eldöntendő kérdés azonban nem is a terhelt megatartásának a törvényi tényállásban írt eredmény (a sértettek halálának) kialakítására való alkalmassága, hanem a bűncselekmény szubjektív oldalán az alanyi bűnösség megléte, azaz, hogy a terhelt egyenes vagy eshetőleges szándéka kiterjedt-e a sértettek életének kioltására.

[32] Amint arra a Legfőbb Ügyészség helyesen utalt, a terhelt szükségképpen felismerte azt a köztudomású, legalapvetőbb természettudományos ismereteken alapuló összefüggést, hogy a tűz keletkeztetésének szükségszerű következményeként a kialakult tűz továbbterjedésére kell számítani, ami a konkrét esetben a gépkocsitárolót és a lakóházat jelenti. Amikor pedig a terhelt e végtelenül egyszerű felismerés tudatában gyújtotta meg a gépkocsikat, e lehetséges következményekbe legalábbis belenyugodott.

[33] Ezzel azonban – önmagában – még csak a veszélyhelyzet kialakításába történő terhelti belenyugvás igazolt. A veszélyhelyzet még csupán a sérelem (az adott esetben a sértettek halála) bekövetkezésének az objektív lehetőségét jelenti, amely helyzetnek csupán az egyik, de korántsem szükségszerű és elkerülhetetlen kimenetele a sértettek halála. Ölési szándékról pedig csak abban az esetben lehet szó, ha az elkövető a veszélyhelyzeten túl a halálos eredmény bekövetkezését is kívánja (egyenes szándék) vagy az iránt közömbös (eshetőleges szándék) [Bfv.I.884/2020/9. (BH 2021.157.I.)]. Nincs szó közömbösségről, ha az elkövető a veszélyhelyzet okozására kiterjedő szándéka mellett a sértő eredmény elkerülésében kellő ténybeli alappal bizakodik. A kellő alap nélküli bizakodás ugyanakkor nem más, mint a következményekbe való belenyugvás. A sértő eredményt (a sértettek halálát) átfogó eshetőleges elkövetői szándék határvonala tehát ott húzható meg, hogy – veszélyhelyzetre kiterjedő szándék mellett – az eredmény elkerülésében való bizakodás megalapozott-e. Éppen ezért mindenkor a halálos eredmény iránti közönyt (ezzel az eshetőleges szándék fennállását) igazolja, ha annak elmaradását az elkövető a véletlenre bízta [Bhar.III.676/2017/8. (EBH 2018.B.5.), Bhar.III.561/2018/4. (BH 2019.1.)].

[34] Valójában azt kell tehát megítélni, hogy a terhelt szándéka – a vagyontárgyakban okozott sérelem, kár okozásán túlmenően – a sértettek életében, testi épségében való sérelem okozására is kiterjedt, avagy e tekintetben csupán a veszély kialakítására volt limitált. Az előbbiek szerint a terhelti szándék vizsgálata során annak van perdöntő jelentősége, hogy a halálos eredmény elkerülésében kellő ténybeli alappal, avagy csak a véletlenre hagyatkozva bizakodott.

[35] A felülvizsgálati indítványban írtakkal összhangban a jelen ügyben – és általában is a tűz keletkeztetésével megvalósuló élet elleni bűncselekmények esetén – a halálos eredmény elmaradásában való bizakodásra alapot adó körülményként eshet számításba, ha az elkövető számára már az eredményre vezető okozati láncolat megindításakor előrelátható, hogy a sértett a sértő eredményt elhárítja. Az adott esetben ez azért lehet megfontolható, mert a halálos eredményre vezető okfolyamat kezdőpontjától e lehetséges következmények beálltaig az elhárításhoz (a meneküléshez) szükséges időtartamot bőségesen meghaladó idő állt a sértettek rendelkezésére. Az elhárítás szubjektív lehetősége azonban a meneküléshez szükséges idő objektíve megléte mellett is csak akkor adott, ha a sértett számára a veszélyhelyzet idejekorán, még a közvetlen életveszély bekövetkezése előtti felismerése szükségszerű, és részéről az elhárító magatartás kifejtése nem akadályozott. A veszélyhelyzet

felismerése pedig akkor szükségszerű, ha a sértett a veszélyhelyzet kialakítását közvetlenül észleli.

[36] A veszélyhelyzet háritásra alkalmas időben való felismerését gátló körülményként jelentkezhet az éjszakai, a sértett alvó állapota mellett történő elkövetés, míg az elhárítás lehetősége akkor ütközik akadályba (akár a veszélyhelyzet felismerhetősége mellett is), ha az égési folyamat már annak kezdőpontjában kontrollálhatatlan energiát szabadít fel (jellemzően égésgyorsító használata esetén), avagy a sértett önmentése más okból kizárt vagy súlyosan nehezített (pl. egészségügyi állapota, csökkent fizikai képességei, vagy személyi szabadságától megfosztása – megkötözése, bezárása – esetén).

[37] Az irányadó tényállás alapján nem merül fel olyan ténybeli körülmény, amely a sértettek önmentésének objektív lehetőségét nehezítette volna. Ennek vizsgálatáig azonban már nem is kell eljutni, mert a tényállás alapján egyértelmű, hogy a veszélyhelyzet sértettek általi felismerése egyáltalán nem volt szükségszerű. Egyfelől ugyanis a lakóháznak a gépkocsitárolóhoz képest átellenes oldalon kialakított helyiségében tartózkodó sértett 1 és sértett 2 a szoba elhelyezkedése, a gépkocsitárolótól való távolsága és a tévé hangja miatt a tűz keletkezéséből semmit sem észleltek {elsőfokú ítélet [18] és [20] bekezdés}. Másfelől pedig az éjjel 1 óra 30 perc utáni időpontban a garázshoz közelebb eső szobában tartózkodó sértett 2 és sértett 3 is lefeküdt, és televíziót nézve elalváshoz készülődött {elsőfokú ítélet [18] bekezdés}. Az éjszakai időpont okán a terhelt számára is nyilvánvalóan tudott volt, hogy távozását (eltávolítását) követően a sértettek valamennyien nyugovóra térnek. A gépkocsik felgyújtását követően tehát szükségszerűen átlátta, hogy

- az iméntiekben írtak szerint a tűz áterjedhet a gépkocsikról a melléképületen keresztül a lakóépületre,
- a tűz pusztításával fenyegetett lakóépületben négy személy tartózkodik, ezáltal a tűz áterjedése mellett veszélyhelyzetbe kerülnek, amely háritás hiányában elkerülhetetlenül vezet a közvetlen életveszélyhez, majd a halálukhoz,
- az éjszakai időpontban, a lakóház különböző helyiségében tartózkodó, alváshoz készülődő, esetlegesen már alvó sértettek részéről a veszélyhelyzet felismerhetősége esetleges, kizárólag a kedvező szerencsén múlik.

[38] Amikor pedig a terhelt a sértettek halálának okozását magában hordozó veszélyhelyzetet kialakítva annak ismeretében távozott a helyszínről, hogy e veszélyhelyzet észlelése – és ennek értelemszerű következményeként a veszélyhelyzet elhárítása – a sértettek részéről esetleges, ezzel a halálos eredmény elmaradását a véletlenre bízta. Ez a korábban kifejtettek tükrében azt jelenti, hogy a halálos eredmény bekövetkezésébe belenyugodott, azaz eshetőlegesen szándéka nem csupán a veszélyhelyzet okozására volt limitált, de a sértettek halálának lehetőségébe is belenyugodott.

[39] Ezzel az emberölés büntettének törvényi tényállása az alanyi oldalon teljes.

[40] 3.3. Az emberölés Btk. 160. § (2) bekezdés d) és f) pontjában foglalt minősítő körülményének felrovása törvényes. Ténykérdés, hogy a tűz áterjedésével érintett lakóházban négy személy tartózkodott, ezért a bűncselekmény megkísérlése több ember sérelmére történt [Btk. 160. § (2) bekezdés f) pont]. Továbbá, a tűzgyújtással elindított okfolyamat – elhárított – végpontjában a sértettek tűzhalálban vesztették volna életüket, ami a Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság az élet és a testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatának II.4. pontjában írtak szerint mindenkor megalapozza a különös kegyetlenséggel elkövetés megállapítását [Btk. 160. § (2) bekezdés d) pont].

[41] 3.4. Ekként az alapügyben eljáró bíróságok törvényesen minősítették a terhelt cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés d) és f) pontja szerint minősülő emberölés büntettének a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérleteként.

[42] 4. A terhelt cselekményének maradéktalanul helyes minősítésére tekintettel a kiszabott büntetés csak akkor lenne vizsgálható, ha a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak volna ki, így a büntetést a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret figyelmen kívül hagyásával, avagy az irányadó büntetési tételkereten belül ugyan, de a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésének megszegésével szabták volna ki [Bfv.I.415/2016/7. (BH 2016.264.II.)]. A törvényes minősítés mellett a mérlegelési jogkörben, a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke viszont a felülvizsgálati eljárásban nem támadható [Bfv.I.1.502/2016/6. (BH 2017.219.II.)].

[43] Jelen esetben a jogerős ítélet tíz év szabadságvesztést szabott ki a terhelttel szemben, amely (a halmazati büntetés tételkeret-emelő hatásának figyelmen kívül hagyása mellett is) a Btk. Különös Része alapján – határozatlan tartamú szabadságvesztés kiszabásának hiányában – tíz évtől húsz évig terjedő szabadságvesztésben meghatározott büntetési tételkeret alsó határával azonos. A büntetés kiszabására vonatkozó szabályt rögzítő, mérlegelést nem tűrő büntető anyagi jogi szabály sérelme ezért nem vethető fel.

[44] Következésképpen a cselekmény törvényes minősítése mellett, a Btk. más szabályának megsértése nélkül a törvényes büntetési tételkeret határain belül kiszabott szabadságvesztés tartamának mérséklésére nem kerülhet sor.

[45] 5.1. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen, a 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[46] 5.2. A terhelt kirendelt védője a felülvizsgálati eljárásban a Legfőbb Ügyészség átiratára írásbeli észrevételt tett. A kirendelt védőt tevékenységéért a felülvizsgálati eljárásban díjazás illeti meg akkor is, ha a Kúria az ügyben nem tart nyilvános ülést [Bfv.I.1.323/2018/20. (BH 2019.217.III.), BH 2020.287.IV.]. Ezért a Kúria a védő részére a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (3) bekezdésében meghatározott keretek között – figyelemmel az 1. § (3) bekezdésére is – a kirendelt ügyvédi óradíj kétszeresének megfelelő, általános fogalmi adóval növelt összegű díjazást állapított meg, a Magyarország 2026. évi központi költségvetéséről szóló 2025. évi LXIX. törvény 67. § (4) bekezdésében meghatározott kirendelt ügyvédi óradíj alapulvételével.

[47] A kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 664. § (1) bekezdés második mondata alapján az állam viseli.

[48] *A határozat elvi tartalma*

Ha az elkövető a sértettek lakóházának melléképületét meggyújtva annak belátása mellett indítja meg a halálos eredmény kiváltására alkalmas okfolyamatot, hogy az éjszakai időpontban a lakóházra tovaterjedő tűz – még a közvetlen életveszély kialakulása előtt történő – észlelése a sértettek részéről nem szükségszerű, esetleges, akkor a halálos eredmény okozásának lehetőségébe belenyugodva jár el.

[49] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[50] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. június 11.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró